

Ainara Garcia Goitiandia

SORGINKERIA IRRATIA

ARDI BELTZA

Haur zela, "gizonen jokabidea" zue-
nean, gizarteak zuzendu egiten ziola
sentitzen zuen. Ardi beltza sentitzen
zen sarri. Berak nahi zuena egiten
segitzen zuen, ordea. Etxekoen gai-
netik, lagunaren gainetik, munduaren
gainetik... "Munduak egunero eraso-
tzen gaituela sentitzen dugunean,
oso bakarrik sentitzen gara", azpi-
marratu du, "Feminismoa aurkitu
arte, noski". Mugimendu feministako
kidesasuna atsegin du. Ahizpatasu-
nean ibiltzen da gustura, eta garaian
eskas zituen aliatuak ez zaizkio falta
gaur egun. Jada ez da ardi beltza.

"Badira behin gure lana entzunda izena jarri diotenak jasaten duten indarkeriari"

Zilindro handiko motoak atsegin ditu Ainara Garcia Goitiandiak, eta bere egunerokoa ere zilindro handiz bizi du, abiadura eta erritmo handian. "Zeozer txarto dagoela" pentsatzen zuen jada txikitatik. "Zergatik da baloia beti mutilentzat? Zergatik egon behar dugu emakumeok bazter batean, kromoetan olgetan?". Goitiandiak "feminista erradikal" gisa identifikatzen du bere burua, amorruez bizi baitu emakume izan edota sentitze hutsagatik zapaldua izatea. Langile klaseko familia batean hezi eta hazia, hegan egiten ikasi du, eguneroko ametsak erronka gisa hartu eta poliki-poliki bere proiektua sortuta: www.sorginkeriarratia.eus.

 AITZIBER ZAPIRAIN ETXANIZ HODEI TORRES

Podcastak oso modan daude.

Guretzat moda baino askoz ere gehiago da. Une latzetan beti pentsatu izan dut zeinen garrantzitsua den umorea. Emakumeok umorerik gabe hil egingen ginatkeela uste dut, hamaika zapalkuntzari aurre egin behar izaten baitiogu egunerokoan. Horiek denak umoretik lantzea eta eraldatzea errazagoa dela pentsatzen dugu, eta dibertigarria da.

Libertad Daganzorekin bate-
ra egin dut lan, bikote ederra osa-
tzen dugu, irri eginez kontzientzia
ere sortzen dela uste baitugu biok.
Emakumeekin eta emakumeentzat
egiten dugu irratia, feminismo erra-
dikaletik. Egun, emakumeek espe-
txeetan duten egoera ikertzen ari
gara, eta umore puntu batekin lan-
tzen ez badugu gaia, egoera zinez ta-

malgarria azaleratuko genuke, hala delako. Baina geure buruaz guk bai egin dezakegula barre, eta ez gizon-
nek haien gizonkeriaz.

Besteak beste, umeen ipuinak larrutzen dituzue.

Lan asko dago esparru horretan. Pentsa, orain *Sirenatxo* atera dute berriz, sirena bera arrazializatua da eta jendeak "iraultzaile" gisa hartu du orokorrean, baina esklabo izaten jarraitzen du oraindik. Kondaira guztiz patriarkala da, eta arazoa ez da zuria ala beltza izatea. Azal beltzekoa bihurtu delako modernoak eta inklusiboak ote gara orain... Bere ahotsa, buztana eta erreinu osoa galtzen jarraitzen ditu gizon batengatik. Hori da mezua, eta ez besterik.

"Feminista erradikalak gara, ez mutur batekoak ala bestekoak garelako, zapalketaren muineraino joaten garelako baizik".

Gu Ursula sorginaren alde gaude; bera da sirenatxoari aurre egiten dion bakarra.

Erromantizismoan, ordea, sorgina beti gaizto...

Ursula lodia da, itsusia, azala morea du eta karrankaria da. Irudi horrekin, nola izanen da haurren gustukoa? Eta uste duzue berak dituen botereekin, argal, polit eta zuria izatea ezinezkoa zaiola? Berak nahi duelako da morea, itsusia eta ubela.

Ederra eta piztia klasikoa ere oso gogorra da: zahar edo agure batekin ezkontzen dira neska txikiak, eta edertasuna barruan dagoela esaten zaie. Imajinatuko genuke alderantziz izango balitz? Oso mezu gogor eta gordinak dira, arriskutsuak. Ipuin hauek larrutu eta diren bezala kontatu behar dira.

Podcasta eraldaketarako bidea izan daiteke?

Jakina. Orain arte egindako ibilbidean denetarik ikusi dugu eta gauza asko heldu zaizkigu. Jendeak babesa eman digu eta gurekin asko ikasten duela esan. Badira emakumeak behin gure lana entzun

ostean izena jarri ahal izan diotenak oharkabean jasaten ari ziren indarkeriari. Modu dibulgatiboa da geurea, eta zabaldu behar dugu, izenik ez duena ez baita existitzen. Guk informazioa eskaini eta eraldatu egin nahi dugu feminismitik. Indarkeria mota asko ezin izan dugu izendatu denbora luzeegian.

Politikoki zuzena da "feminista erradikala" izatea?

Feminista erradikalak gara, ez mutur batekoak ala bestekoak garelako, zapalketaren muineraino joaten garelako baizik. Duela 50 bat urte sortu zen egungo feminismoaren olatua sexu askatasunaren ildotik, eta bulkada horretan sortu zen feminismo erradikala: prostituzioaren abolizionista, generoaren abolizionista... Edozein salerosketaren abolizionista. Ni horrekin identifikatzen naiz. Langile arrunta ezin da saldu edo erosi, eta emakumea bai, amodioaren eta sexuaren izeanean? Beste kolektibo batzuetan permititzen ez dena, emakumeekin egiten da.

Sorginkeria Irratia izena ez da kasualitatea, ezta?

Akelarrearen kontzeptua oso zikinduta

ikusten da gizartean, eta guretzat akelarrea emakumeen batasuna da, batzarra, gure minak, gogoetak, irriak eta jakintzak partekatzea ahalbidetzen duena. Hori zen lehen ere, baina zikindu egin da, eta hitza garbitu nahi dugu proiektu honen bidez. Sorgina ez da hitz itsusia; hitz ederra da, eta akelarrea ere bai.

Sorgin eskola ere baduzue.

Podcastarekin hasi ginen baina harago joateko aukera ikusi orduko aurrera egin dugu. Berriki, unibertsitate ikasketak egiten ari diren emakumeentzako formakuntzak eskaintzen ditugu gerta daitekeen indarkeriaz ikas dezaten. Kontzientzia feminista handiko emakume gazteekin lan egiteko aukera dugu, eta esan dezakegu Euskal Herrian emakume feminista kontzientziatu eta formatuak ez direla falta, zorionez.

Sorgina erratzarekin ala erratzik gabe?

Erratzarekin, dudarik gabe. Baina erratza ez zaborra garbitzeko, hegan egiteko baizik. Gure entzuleei, irratian, erratza hartzeko aukera luzatzen diegu, gure egitasmoa babesteko modu bat delako. ●